

Spm. nr. S 1330

Til *industriministeren* (23/6 83) af:

Askjær Jørgensen (FP):

»Kan ministeren oplyse, om pengeinstitutter har ret til at båndlægge og tilbageholde indekstrakter og selvpensioneringskonti under påberåbelse af, at beløbene ved udbetalingen til sin tid skal bruges til at dække, hvad der i øvrigt skyldes til det pågældende pengeinstitut?«

Begrundelse

En borger har haft en fast bankforbindelse i en årrække og havde her, medens han var erhvervsdrivende i 1967-68, tegnet indekstrakter og selvpensionering. Siden har pengeinstituttet foranlediget, at vedkommende gik konkurs, og vedkommende har nu skiftet bankforbindelse, men den tidligere bank, hvor indekstrakterne er tegnet, nægter at frigive disse eller overføre til andet pengeinstitut.

Besvarelse (11/7 83):

Industriministeren (Stetter):

Indskud på indekstrakter finder sted i overensstemmelse med de regler, der fremgår af økonomi- og budgetministeriets bekendtgørelse nr. 334 af 5. juli 1972 om pristalsreguleret aldersopsparing (indekstrakter). Indskud på selvpensioneringskonti finder sted i overensstemmelse med ministeriet for skatter- og afgifters bekendtgørelse nr. 520 af 20. september 1982 om børneopsparings- og selvpensioneringskonti.

Efter § 8 i bekendtgørelsen om indekstrakter kan indekstrakter, inden udbetalingen under kontrakten påbegyndes, overflyttes til et andet pengeinstitut efter overenskomst mellem parterne. Indekstrakter, der er under udbetaling, samt ikke-opfyldte indekstrakter, kan ikke overføres.

Efter § 8, stk. 5, i bekendtgørelsen om selvpensioneringskonti kan disse konti overføres til et andet pengeinstitut, der er godkendt til at modtage sådanne indskud.

En byretsdom afsagt den 17. marts 1982 har lagt til grund, at der i bekendtgørelsen om selvpensioneringskonti ikke er pålagt pengeinstitutterne pligt til at overføre de omhandlede indskud, men alene er åbnet ad-

gang dertil. Endvidere er lagt til grund, at der ikke i lovgivningen i øvrigt findes hjemmet for, at indskyderne har krav på overførelse til et andet pengeinstitut i tilfælde, hvor der består et anerkendt modkrav fra bankens side.

En dom, afsagt af vestre landsret den 15. april 1983, lægger til grund, at et pengeinstitut ikke uden påvisning af en særlig interesse ud over den almindelige forretningsmæssige i at bevare indeståendet så længe som muligt er berettiget til at modsætte sig en overflytning til et andet pengeinstitut af en indekstrkonto. En sådan interesse foreligger i de tilfælde, hvor pengeinstituttet har et anerkendt og forfaldent, betydeligt tilgodehavende hos den indskyder, der ønsker bl.a. sine indekstrakter overflyttet til et andet pengeinstitut.

Tilsynet med banker og sparekasser har oplyst, at der ikke i de ovennævnte tilfælde er taget stilling til, hvorvidt et pengeinstitut er berettiget til at modregne sit tilgodehavende i de beløb, der kommer til udbetaling i henhold til kontraktens ordlyd. Tilsynet er ej heller bekendt med andre retsafgørelser herom og har oplyst, at domspraksis har anerkendt modregning i tilfælde, hvor indekstrakter bliver hævet i utide. I situationer, hvor et pengeinstituts nægtelse af at tillade overførelse må skønnes alene at være begrundet i chikane, kan tilsynet statuere, at pengeinstituttets handlemåde er i strid med bank- og sparekasselovens § 1, stk. 6, hvorefter pengeinstitutterne skal handle i overensstemmelse med redelig forretningssskik og god bank- og sparekassepraksis.

Spm. nr. S 1331

Til *undervisningsministeren* (23/6 83) af:

Jytte Andersen (S):

»Hvad er ministerens bevis for, at arbejdsstyrken kan opretholdes, og at der sikres en bedre og mere stabil rengøring, samt at der kan ske besparelser på de offentlige udgifter gennem en privatisering af rengøringen på f.eks. Danmarks lærerhøjskole og Københavns universitet?«

Begrundelse

Ministerens krav om en privatisering af rengøring på eksempelvis de to nævnte insti-